

ikke havt nogen Grund dertil; men hvad jeg har gjort er, at jeg har søgt at tilbagevise en Institution, som efter min Mening var meget fornærmelig imod Kaptein Evede, der har prøvet dette Apparat, Spiritusmaaleren. Naar den høitærede Finantsminister ikke er af samme Anskuelse som jeg i saa Henseende, vil jeg overlade til alle ærede Medlemmer her i Thinget selv med Noagtighed at gjennelese det Indlæg, som findes aftrykt i det Blag til Landsthingets Betænkning, hvori der findes en Erklæring fra de to paagjældende Embedsmænd — det var det Indlæg, hvortil jeg sigtede — og at de ville sammenligne det med Kaptein Evedes Udtalelser i denne Sag. Jeg tror vistnok, at man da vil komme til det Resultat, at hvad jeg har sagt, er fuldkommen overensstemmende med Retten.

Frederiksen: Det er jo ikke godt muligt i Korthed og ved en enkelt Sag som denne at give en udtømmende Fremstilling af de Tanker, som vi vistnok hver paa sin Maade have om hele vort Skattesystem. Men til det ærede Medlem, som før et Dieblif fidentalte og mente, at jeg ikke havde været ganske konsekvent, naar jeg paa een Gang vilde lette Byrden for de lavere Stillede og dog troede, at man ved en saa gjennemgribende Reform af vort Skattedæsen maatte komme til en høiere Brændevinsafgift, maa jeg sige, at jeg troede, at det ærede Medlem erindrede, at jeg ved saa mange Leiligheder har udtalt min Villighed til ogsaa at gaa ind paa en høiere Indtagts- og Formueskat, som skulde hvile udelukkende paa de mere Velhavende; jeg skal føie til, at jeg ganske vist ser en hel Mængde andre Toldsatser foruden dem, jeg her nævner, ja, ogsaa en hel Række andre Afgifter end Toldsatser, som paa forskjellig Maade tyngte ikke mindst paa den arbejdende Klasse. For det Første er der flere Ting, som de arbejdende Klasser bruge end netop de Livsfornödenheder, jeg nævner. Jeg tror, at Arbejderne saavel som Andre bo i Bygninger, hvortil der anvendes Træ og Sern og andre Ting, ja, Arbejderne bruge ogsaa Ex. ogsaa Varmer, og ikke saa af Arbejderne bruge allerede Kul og

Flere komme til det. Kort sagt, en hel Mængde Toldafgifter er der, som de næsten direkte betale. Og der er dernæst alle de Afgifter, som hvile paa de enkelte Næringer og Erhverv, og som ved at hindre Udviklingen ikke mindst hvile paa dem, hvis hele Næring ligefrem afhænger af hele den økonomiske Tilstand i Landet. Saaledes som den ærede Taler nylig antydede, tror jeg tillige, at det vil blive en meget vanskeligt Sag — skjøndt jeg for mit Bedkommende skal gjøre Alt for at støtte og arbejde sammen med den høitærede Finantsminister — saaledes som Anskuelserne ere her i Thinget, som jeg mener med Dette, at komme til et godt Resultat, saalænge vi ikke kunne komme til at tage en Indkomst- og dermed i Forbindelse staaende Formueskat fuldstændig sammen med Toldreformen. Der er Intet, jeg mere beklager end dette, at Regjeringen ikke har taget alle disse Statter for som en Helhed. Jeg tror, at Skylden for de betydeligste Vanskeligheder, der ere i dette Dieblif for den høitærede Finantsminister — og der er ingen Opgave, der maasse er vanskeligere for Regjeringen end at gjennemføre de Skattelove, som ere nødvendige, her i Thinget — ligger hos Regjeringen. Den skulde have gjort, hvad der maasse var voveligt, men dog det Letteste og Sikreste, nemlig taget alle Skattereformerne som en Helhed og lagt dem paa en Gang frem for Thinget.

Da Ingen ydeligere onskede at udtale sig, fattedes Lovforslagets Dvergang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Frederiksen: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at denne Sag henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Toldloven, thi dette Lovforslag angaar jo ogsaa en Toldtag.

B. Christensen: Jeg vil tillade mig at understøtte dette Forslag, idet det er mig bekendt, at Medlemmer af Toldudvalget ogsaa ønske, at Sagen henvises dertil, ligesom vistnok ogsaa dens Natur taler derfor.